

het RUITERTJE

9

26 APRIL 2013

JAARGANG 3

STICHTING RUITERSPOREN
DORPSWEG 53
9798 PD GARMERWOLDE

Reageren?

info@ruitersporen.nl
050-5423919

(DE) RUITER

Het lentenummer van het **RUITERTJE** is - net als de lente zelf - een maandje later verschenen dan verwacht.

De afgelopen winter was lang en koud, en er viel nog veel te doen in ons nieuwe huis. Kortom, weinig gelegenheid om met de stamboom en de stichting bezig te zijn. Het **RUITERTJE** moest maar even wachten...

Maar nu zijn we niet meer te houden! Veel leesplezier en een hele fijne lente toegewenst!

SPRING!

Jaap Ruiter, voorzitter

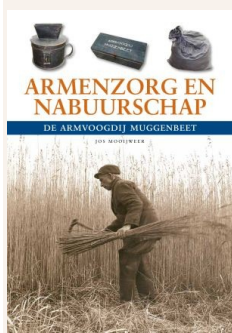
Inhoudsopgave

- 2 **In het kort**
- 3 **RUITER PARADE**
Dit is een optocht waar je niet in wilt ontbreken!
- 4 **Ossenzijl**
Ossenzijl staat centraal in dit nummer.
- 5 **Bakker Jaap Ruiter**
Bakker Jaap Ruiter was een bekend adres in Ossenzijl!
- 6 **Binnenlandsche Berigten : Ossenzijl uit de brand**
Een korte terugblik en wat brengt 2013?
- 7 **Ossenzijl, 1832**
In 1832 woonden twee broers Ruiter in Ossenzijl. We hebben hun huisbezit in Ossenzijl kunnen reconstrueren.
- 8 **Rondwandeling Ossenzijl— Kalenberg**
Een schitterende rondtocht door de Weerribben.
- 9 **De route**
Een kaart van de rondwandeling.
- 10 **De Laatste Stuiver**
De eerste steenlegging heeft inmiddels plaatsgevonden.
- 11 **Een weetje uit de familie : 2 x Geertjen Jacobs**
Is Jan Cornelis Ruiter werkelijk tweemaal met Geertjen Jacobs gehuwd?
- 12 **Oproep & vooruitblik**
Wie kan ons helpen met het samenstellen van **het RUITERTJE**?

In het kort

◇ Overlijden Binne Ruiters

Op 4 april j.l. overleed vrij plotseling ús omke Binne (**Bindert Henk Ruiters**). Binne was al geruime tijd ziek, maar na elke moeilijke periode krabbelde hij steeds weer op. We wensen tante Wieke alle sterkte toe. Een aantal van jullie kent Binne misschien nog van de eerste Ruitersdag in 2005. Natuurlijk was oom Binne ook donateur vanaf het eerste uur en we verliezen in hem een groot supporter van onze familiestichting. Oom Binne was de enige broer van mijn vader, en met hem is deze generatie Ruiters nu tot een eind gekomen. Met mijn broer en zuster vorm ik nu de oudste generatie van ons stukje familiestamboom.

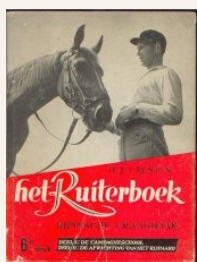
Armenzorg en nabuurschap

Ali Douma maakte me attent op het verschijnen van het boekje "Armenzorg en nabuurschap. De armvoogdij van Muggenbeet". Voor onze familie is dit zeker een bijzonder interessant boekwerk, en de stichting heeft dit boekje meteen aangeschaft. Ik zal er in het volgende **RUITERTJE** uitgebreid op terugkomen.

Bedankt voor de tip, Ali!

◇ Glanerbrug II

Dezelfde Ali had een paar opmerkingen rond mijn stukje "Glanerbrug II". De advertentie, waarvan ik opperde dat **Johannes Hendriks Ruiters** heimwee zou hebben naar Friesland, moet toch anders geïnterpreteerd worden. Ali wees me erop dat Johannes nóg een broer had, **Jan** - inderdaad ook een J.H. Ruiters - die in deze tijd ook in Glanerbrug (bij zijn broer Johannes) woonde. Hij was het jaar daarvoor met Tintje van der Wal getrouwd. Het ligt meer voor de hand dat deze Jan de advertentie plaatste, want op 27 september 1901 verhuisden hij en zijn vrouw naar Munnekeburen. Als er heimwee in het spel was, kan dat natuurlijk ook van de kant van Tintje zijn gekomen.

Voorlopig geen nieuw Ruitersboek

Er zijn slechts enkele reacties gekomen op mijn suggestie om het Ruitersboek te herzien en opnieuw te laten drukken. Voorlopig is dit project daarom van de baan.

◇ Nieuwe donateurs

In de afgelopen periode hebben zich vier nieuwe donateurs opgegeven:

Jan Ruiters, Kootwijkerbroek
Gerrit Luite Pieter Post, Nijverdal
Jan Ruiters, Emmeloord
Mieke van Arkel-Stoits, Apeldoorn

Jan Ruiters uit Emmeloord komen we verderop in dit **RUITERTJE** nog tegen. Hij is medeopsteller van het verhaal "Bakker Jaap Ruiters uit Ossenzijl".

Heb je een nieuwtje dat misschien interessant is voor onze donateurs?

Stuur me een email en ik zorg ervoor dat het bericht in het volgende **RUITERTJE** wordt opgenomen!

info@ruitersporen.nl

RUITER PARADE

WAT IS DIT
VOOR PARADE ?

NAAR DE
RUITER PARADE !

Het lijkt me dat iedereen wel iets heeft, waarop hij/zij bijzonder trots is. Iets wat je zelf gemaakt hebt, of een verzameling van het een of ander.

Het ligt niet in de Ruiters-aard om te pronken, maar wat is er leuker dan zo'n resultaat aan anderen te laten zien?

Zo kwam ik op het idee om op de website plek in te ruimen voor een heuse **RUITER PARADE**. Een parade waarin iedereen mee mag doen die tot onze familie (De) Ruiters behoort!

De **RUITER PARADE** geeft je de mogelijkheid om te laten zien wat je in je mars hebt. Laat de wereld belevan waar (De) Ruiters toe in staat zijn!

Heb je een mooie, zelf aangelegde tuin, heb je een leuke verzameling bij elkaar gezocht, ben je creatief, productief, handig of maak je misschien zelfs vakwerk :

Doe mee aan de RUITER PARADE!

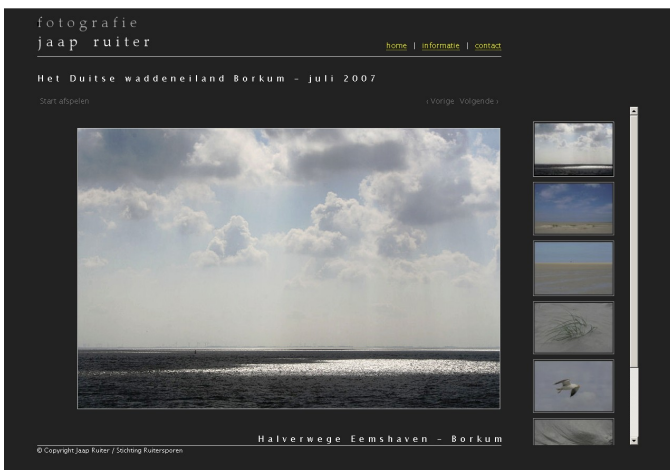
Meedoen is eenvoudig.

Je stuurt me een email en ik vertel je precies wat je moet doen en waar je om moet denken. Ik zorg ervoor dat je materiaal mooi gepresenteerd wordt.

Wij Ruiters zijn in het algemeen nogal bescheiden en zullen niet gauw vooraan in de optocht meelopen. Maar in deze optocht wil je toch niet ontbreken?

De parade bestaat nu enkel nog uit mijn eigen bijdrage, kijk maar eens:

 <http://www.ruitersporen.nl/parade/parade.php>

Ossenzijl

Iedereen kent wel de karakteristieke 'kop' van **Koop Hendriks Ruiters**. Hij is praktisch bovenaan elke pagina van de website te zien.

De foto is gemaakt op 14 december 1949 toen zijn zoon Jacob trouwde in het gemeentehuis in Olde-markt. Direct na de huwelijksplechtigheid gingen ze in een auto met chauffeur naar de fotograaf in Steen-wijk om alles vast te leggen.

Jaren later is de foto ooit gebruikt in een toneelstuk dat werd opgevoerd in de bioscoop van Steenwijk, als decorstuk. Het moest een visserman voorstellen. Toen Koop dit hoorde was hij erg boos. "Nooit van mijn leven ben ik in een bioscoop geweest en nou kom ik er op deze manier".

Maar volgens zijn schoondochter was hij wel degelijk ook een beetje trots dat zijn foto daar hing!

In de stamboom vinden we Koop hier:

<http://www.ruitersporen.nl/redirect/redirect.php?BM2927>

OSSENZIJL :

5. BAKKER JAAP RUITER

Deze Koop had twee zonen, waarvan Jaap zeer lange tijd bakker is geweest in Ossenzijl. Van zijn achterkleinzoon - de rietmeler Jaap Ruiters uit IJsselham - kreeg ik deze tekst opgestuurd, die hij samen met "ome Jan, in januari 2013 80 jaar" heeft opgesteld.

6. Ossenzijl is uit de brand

Zelf vond ik in het digitale archief van de Friese Koerier een krantenartikel, dat ook betrekking had op deze bakker Jaap Ruiters.

7. Ossenzijl, 1832

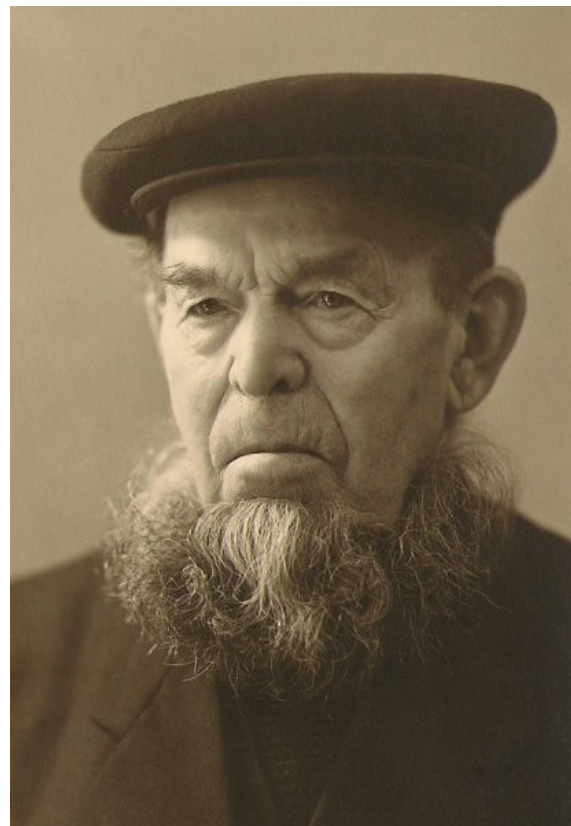
In 1832 woonden twee broers Ruiters in Ossenzijl. Van hun hebben we het huisbezit in Ossenzijl kunnen reconstrueren.

8. Rondwandeling Ossenzijl—Kalenberg

Al een paar keer heb ik de rondtocht Ossenzijl—Kalenberg gewandeld en gefietst. Het is een schitterende tocht waarin je de Weerribben goed kunt leren kennen. Er valt heel veel te zien en te bekijken. Een aanrader!

In deze nieuwsbrief staat Ossenzijl centraal.

Ossenzijl ligt aan de noordkant van de Weerribben, en er hebben nogal wat (De) Ruiters gewoond en gewerkt in dit prachtige gebied.

Bakker Jaap Ruiter

Deze tekst kreeg ik opgestuurd door Jaap Ruiter uit IJsselham en zijn oom Jan Ruiter, waarvoor mijn hartelijke dank.

Ik heb de tekst onveranderd overgenomen en zelf voorzien van foto's.

Na een aantal jaren als bakkersknecht in Oldemarkt te hebben gewerkt, vestigde **Jaap Ruiter** zich in 1926 als zelfstandige bakker in een bakkerij in Ossenzijl aan de Opdijk, de tegenwoordige Schoolstraat.

In 1938 verhuisde hij naar een pand aan de Motorkade, nummer 1, waar hij een nieuwe bakkerij achter had laten bouwen. Bakker Jaap Ruiter stond bekend als een goede bakker die lekker brood bakte. Be-roemd waren zijn pepernoten. Het recept hiervan was geheim. In zijn jonge jaren is Jaap ook knecht geweest bij de bakker van Kuinre. En deze bakker had het recept. Voor de Sinterklaastijd ging de bakker met een koperen aker naar de schuur achter de bakkerij waar de ingrediënten stonden. Voor het bakkerijpersoneel was het ten strengste verboden om op dat moment in de schuur te komen. Jaap, erg nieuwsgierig naar het recept, stuurde de dienstmeid met een smoes naar de schuur met de opdracht goed op te letten wat de bakker allemaal in de koperen aker deed. Op deze manier kreeg hij het recept in handen en heeft hij het later toegepast in zijn eigen bakkerij.

Het gezin van Jaap Ruiter en Jantje Doeven :
Jacoba, Koop, Gerben en Jan.

Twee van de zonen van Jaap Ruiter, Koop en Jan, namen in 1955 de bakkerij van hun vader over. Er was aan de Hoofdstraat, pal naast de brug, nog een bakkerij. Deze was van Hendrik Kraak. In 1960 kwamen de beide broers tot een fusie met bakker Hendrik Kraak.

De bakkerij aan de Motorkade verviel; er bleef alleen een bakkerswinkel over en de bakkerij van Hendrik Kraak werd, na te zijn gemoderniseerd, de hoofdvestiging. Er moesten nu 3 gezinnen plus een aantal werknemers van deze bakkerij leven, terwijl de verkoopprijzen van brood en dergelijke achterbleven bij de inkooprijzen van grondstoffen.

Er werd om de kosten te drukken, een poging ondernomen om in het dorp Ossenzijl niet meer te venten. De klanten woonden immers vlakbij de bakkerij. Er kwam onmiddellijk een actie van de dorpingen op gang. Een lijst met 40 handtekeningen werd gepresenteerd. Wanneer de bakkers het plan door zouden laten gaan, dan zouden deze 40 klanten overstappen op een andere bakker van buiten het dorp. Het plan werd afgeblazen.

In 1962 namen de bakkers het besluit te stoppen omdat doorgaan op deze manier tot een faillissement zou leiden. Jaap Ruiter vond het jammer dat zijn bakkerij op deze manier zou eindigen en hij besloot, ondanks zijn leeftijd, opnieuw bakker te worden. Zoon Koop Ruiter werd postbode in de Noordoostpolder en Hendrik Kraak vertrok naar Deventer waar hij in een koekfabriek ging werken. Zoon Jan Ruiter ging bij zijn vader werken in de bakkerij.

Uiteindelijk werd de bakkerij toch verkocht. In 1965 werd de bakkerij eigendom van bakker Roelof Spijker. Deze bakker nam rigoureuze maatregelen. Er werd nergens meer gevent. De mensen pikten het en kwamen hun brood in de winkel halen. Later verklaarde bakker Spijker dat de bakkerij een goudmijn voor hem was geweest.

In 2013 is er geen bakkerij meer op het dorp. Zoals op vele kleine dorpen zijn vrijwel alle winkels verdwenen. In Ossenzijl is nog slechts één kleine supermarkt waar men nog brood kan kopen.

Jaap Ruiter en Jan Ruiter

IJSSELHAM EMMELOORD

In de stamboom vinden we bakker Jaap hier:

 <http://www.ruitersporen.nl/redirect/redirect.php?BM2953>

Ossenzijl is uit de brand

Ook in de krant bleef de situatie met de bakkerij in Ossenzijl niet onopgemerkt.

Op 13 januari 1962 verscheen het volgende artikel in de Friese Koerier.

En in 1964 lezen we :

Verkopingen
— De heer J. **Ruiter**, eigenaar van de enige bakkerij te Ossenzijl heeft per 1 september a.s. dit brood- en banketbakkersbedrijf verkocht aan de heer R. Spijker te Oldemarkt, die thans als vennoot deel uitmaakt van de centrale bakkerij „Olbaco”.
24 juni 1964

ZATERDAG 13 JANUARI 1962

Dit is Jaap **Ruiter**, die na acht jaar rust weer bakker is geworden. Daarmee heeft hij Ossenzijl een goede dienst bewezen, omdat zijn bakkerij de enige in het dorp is.

Ossenzijl is uit de brand: Jaap en Jantien laten de oven weer branden

(Van een onzer verslaggevers)

OSSENZIJL — De mensen in Ossenzijl en omgeving eten weer brood en banket van Jaap en Jantien **Ruiter** en dat is iets bijzonders als men weet, dat ze acht jaar geleden voor de allerlaatste maal de oven warm stookten en daarna van de bekende welverdiende rust gingen genieten. En toch zijn ze vorige week weer in de bakkerij getrokken, heeft Jaap de oven opgestookt en is Jantien in de winkel gaan staan. En het was weer net als acht jaar geleden, vinden de mensen in Ossenzijl.

Het kwam allemaal heel onverwachts en het besluit om weer bakker en bakkerske te worden is in één avond genomen. Tijd om het te verwerken kregen ze ook niet, want de volgende dag moesten ze meteen al beginnen. Hadden ze dat niet gedaan, dan hadden de mensen uit Ossenzijl naar elders moeten trekken om het dagelijks brood te kopen. Van de drie bakkers die Ossenzijl vroeger had, is er namelijk maar één over gebleven en dat was de bakkerij van Jacob **Ruiter**.

Driemanschap

Toen hij acht jaar geleden ging „rentenieren” namen zijn beide zoons Koop en Jan de zaak over, en later gingen ze een combinatie aan met bakker H. Kraak. Dit driemanschap werkte een aantal jaren aan de broodvoorziening in Ossenzijl, totdat Koop en Jan er de brul aan gaven: de eerste werd besteller van de PTT in Emmeloord, terwijl Jan als monteur in een garage in het nieuwe land zijn brood (maar dan door een ander gebakken) wilde verdienen.

Bleef over de heer Kraak, die er alleen geen zin meer aan had en de bak-

kerij te koop aan bood. Er waren echter geen liefhebbers en de laatste bakkerij van Ossenzijl dreigde te verdwijnen.

Dat ging Jaap en Jantien te ver.

Uit de brand

Ze beraadslaagden een avond (vorige week vrijdag) en vandaag voor een week waren ze weer op hun post. De bakkerij lag hen beiden te na aan het hart om de zaak zo maar te zien verdwijnen, hoewel Jantien zakelijk opmerkt: We zijn geen bakker voor het dorp. Nee hoor, ieder vist voor zich zelf, is 't niet waar.

Nou, helemaal waar is 't niet, maar hoe het ook zij: de brand is weer in de oven en Ossenzijl is uit de brand.

Ossenzijl, 1832

In 1832 woonden in Ossenzijl onder meer de broers **Jan Wieggers Ruiters** en **Albert Wieggers Ruiters** met hun gezinnen, vlak bij elkaar.

Ongetwijfeld hebben er nog meer (De) Ruiters gewoond, maar hun namen vinden we niet als eigenaar van huis of land terug.

Hun huis (of de plek daarvan) is nu nog terug te vinden. Als je vanuit Oldemarkt de Hoofdstraat inrijdt of loopt, zie je meteen rechts, in de punt met de Sasdijk, het perceel waar **Jan's** huis op stond.

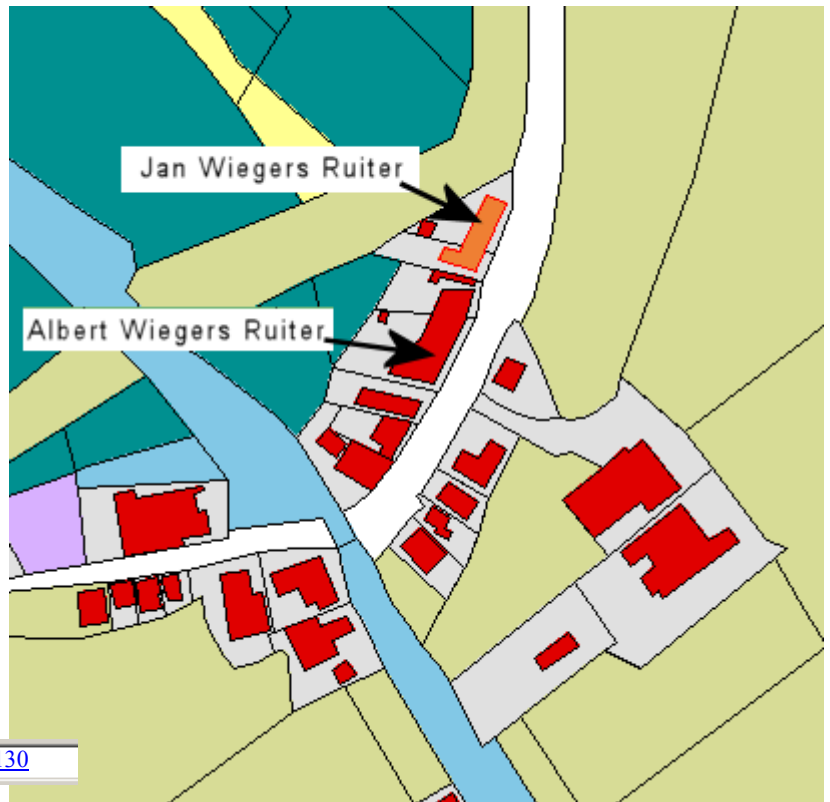
Eventjes verder zie je aan je linkerhand een wat ouder huis met een blok, halfplat dak (het derde aan die kant). Dit huis, en dat aan de overkant van de weg, was in het bezit van **Albert**. Dit waren aanzienlijke percelen.

Opvallend is overigens wel dat er tegenwoordig geen enkel wat ouder huis meer aan de Hoofdweg staat.

Op de tekening rechts is de situatie van 1832 ingetekend.

Op de onderste foto heb ik de percelen door gele lijnen aangegeven.

In 1832 werd landelijk het kadaster ingevoerd. Vanaf dat moment is precies bekend wie eigenaar is van een bepaald stukje Nederland. En het mooie is: deze gegevens zijn op internet na te pluizen.

In de stamboom vinden we Albert hier:

 <http://www.ruitersporen.nl/redirect/redirect.php?BM130>

Op de rondwandeling Ossenzijl—Kalenberg zul je links en rechts langs de route stukken turfland tegenkomen die ooit het bezit waren van Jan en Albert. Natuurlijk staan er geen bordjes bij...

Het gebied was enorm versnipperd, en ik vraag me dan ook af hoe de mensen elkaars stukjes turfland ooit uit elkaar hebben kunnen houden...

Rondwandeling Ossenzijl - Kalenberg

Startpunt is de brug van Ossenzijl. Op de foto op de vorige pagina helemaal onderaan zichtbaar.

Het voormalige zijl ligt noordelijk van de brug, en de plaats dankt haar naam aan de familie Osse, die het zijl liet aanleggen. Via het zijl was er verbinding met de Linde, en daarmee met de Zuiderzee. Maar er is niet veel turf deze kant om naar Holland gegaan omdat Blokzijl heel lang een verbreding van het zijl had tegengehouden. Met andere woorden: alleen kleinere schepjes pasten er door!

We lopen langs het terras van "Kolkzicht" en zullen het komende uur langs dit water genieten van alle bedrijvigheid op het kanaal, en vooral de rust er om heen.

Al spoedig hebben we het laatste huis van Ossenzijl achter ons gelaten en zijn we, afgezien van alle andere mensen die onderweg zijn, alleen.

Dit kanaal is van oorsprong een pad geweest, en nog wel een heel bijzonder pad. Langs deze ontginningsas zijn hoogstwaarschijnlijk de eerste bewoningskernen in dit gebied ontstaan. We hebben het dan over de 12e eeuw. Niet voor niets heette dit pad de "**Oudeweg**". Naast het pad werd een sloot gegraven voor de afvoer van het water, de Oldewechsloot. Dwars op deze sloot/weg werden ooit de hoeven uitgezet, met sloten het achterland in.

De Oldewechsloot is maar een paar meter breed geweest, en er lagen veel bruggen (stellen) over zodat er nauwelijks vervoer over water kan hebben plaats gevonden. Hij was echt voor ontwatering bedoeld.

Pas in de 18e eeuw wordt de sloot verbreed tot de huidige breedte om hem geschikt te maken voor het vervoer van al die turven uit dit gebied, en verdwijnt de Oudeweg helemaal.

Pas in 1902 wordt een nieuw voetpad aangelegd, en dit is het pad waarover we nu lopen.

Na ongeveer een uur zien we het pittoreske **Kalenberg** opdoemen. Hier valt wel eventjes het een en ander te bekijken; het "Anton Pieck" gehalte is hoog. Kalenberg werd al in 1323 genoemd. Tijd voor een kop koffie, of wellicht een pannenkoek?. Een plekje aan het water is hier gauw gevonden, misschien zelfs bij "het Doevehuis", waarvandaan de boottocht op de laatste Ruiterdag vertrok.

Uitgerust vervolgen we de route op het **Kalenbergerpad**. Ook dit pad is al vele eeuwen oud en verbindt deze omgeving met de voormalige kerk van IJsselham aan de **Hoogeweg**. Deze kerk is rond 1800 afgebroken.

We lopen nu door een vrij boomrijke omgeving, met zo nu en dan prachtige doorkijkjes.

Voor wie niet bang is voor een fikse wandeling kan ik de rondwandeling Ossenzijl—Kalenberg van harte aanbevelen. Er is geen betere manier om van dicht bij de Weerribben te leren kennen (of het zou met een (roei)boot moeten zijn). De wandelaar wordt beloond met fantastische uitzichten over het land en water van de Weerribben. En voor wie de afstand toch iets te veel van het goede is, is er gelukkig nog de fiets. Je kunt hem huren in Ossenzijl of Kalenberg.

De route is linksom (tegen de wijzers van de klok in) beschreven, maar je kunt hem evengoed rechtsom volgen. De afstand is circa 11 kilometer.

Als we halverwege een bruggetje oversteken komen we in de vallei van "**de Beeke**", een oeroude veenstroom. Opvallend is dat hier nooit verveend is vanwege de vele klei die hier is afgezet.

Na een half uurtje komen we op de **Hoogeweg**. Deze weg is ook een ontginningsas geweest. Hierlangs is ooit het dorp IJsselham ontstaan. We slaan linksaf, al

is de verleiding groot om eventjes rechts te gaan en naar "de Wicher" te lopen, een prachtig molentje met turfmakershuisje.

Na een kort stukje zien we aan de rechterkant café "De Weerribben". Na een eventuele pauze vervolgen we de weg, die hier -gelukkig- afgesloten is voor autoverkeer. Dit is een schitterend stuk en uiteindelijk komen we uit bij het kanaal Ossenzijl-Steenwijk. We volgen de bocht, en zien aan de linker hand het bezoekerscentrum "De Weerribben". Voor wie nog zin heeft valt hier nog wel het een en ander te bekijken. Als we daarna de brug oversteken lopen we al gauw **Ossenzijl** weer binnen. Moe wellicht, maar ongetwijfeld zeer voldaan!

Op de volgende bladzijde heb ik de route afgedrukt, maar alleen in Kalenberg is het eventjes opletten.

Rondtocht Ossenzijl—Kalenberg

Totale lengte : 11 kilometer

Start linksboven in Ossenzijl.

Als je deze rondtocht met de fiets maakt, is het misschien een leuk idee om vanuit Kalenberg nog een rondje Nederland—Wetering te maken, ook zo'n 10 kilometer. En wie de hele dag de tijd heeft, kan Muggenbeet en Blokzijl er ook nog wel eventjes bij'pakken'. Er valt hier heel veel te genieten!

De Laatste Stuiver

In het vorige **RUITERTJE** noemde ik al de eerste steenlegging van **De Laatste Stuiver**. Als vertegenwoordiger van onze familie was ik speciaal uitgenodigd. Het was een mooie dag en een prachtig moment. De correspondent van de Leeuwarder Courant verwoordde het treffend:

.. dochter Tessa legde er vrijdag de officiële eerste steen. Met een vette knipooog naar het verleden. Want de nieuwe eigenaren speurden voor de gelegenheid nazaten van de eerdere bewoners op, die het ceremonieel bijwoonden. Zo was er een telg uit de familie van de oude opzichter van de Grootte Veenpolder, ene De Ruiter, die het pand in 1865 liet bouwen. De cirkel voor De Laatste Stuiver is hiermee rond.

Ook op de website Veenletters wordt er aandacht aan besteed :

<http://www.veenletters.nl/nieuws.php?id=769&pagina=1>

Na bijna honderd jaar wordt de historische foto van café De Laatste Stuiver 'herhaald': vanaf links J. de Ruiter, Tessa Smit, Herman

Gort, Steven van Gijssel, Roelof Blokzijl, Aitze Hiemstra, Alie van Gijssel, Hennie Dragt, Yvonne Smit, Kees Smit, Johannes Dragt, Jan de Hoop, Wietze Kramer, Bernard Kramer, Henk Kramer (de aannemers).

Het was voor mij heel bijzonder om deze gebeurtenis mee te maken als vertegenwoordiger van de Ruiterfamilie.

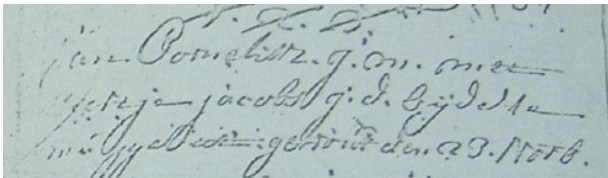
Ik heb bewondering voor deze mensen die hun droom hebben verwezenlijkt, en genoeg historisch gevoel hebben om De Laatste Stuiver in oude luister te herstellen. Zij doen niet alleen zichzelf, maar juist veel anderen daarmee een enorm plezier!

Binnenkort zal ik ook op onze website een pagina hieraan wijden; hou het nieuws in de gaten.

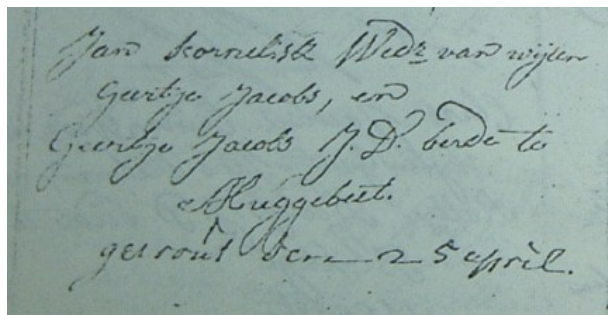
Een weetje uit de familie

2 x Geertjen Jacobs

Van **Jan Cornelis Ruiter**, de zoon van Cornelis Wijchers Ruiter die aan het hoofd staat van tak 4 van onze familie, vinden we twee huwelijken in het trouwboek van Blokzijl:

Gehuwd (1) 23-11-1738 te Blokzijl met Geertje JACOBS

Gehuwd (2) 25-04-1751 te Blokzijl met Geertje JACOBS

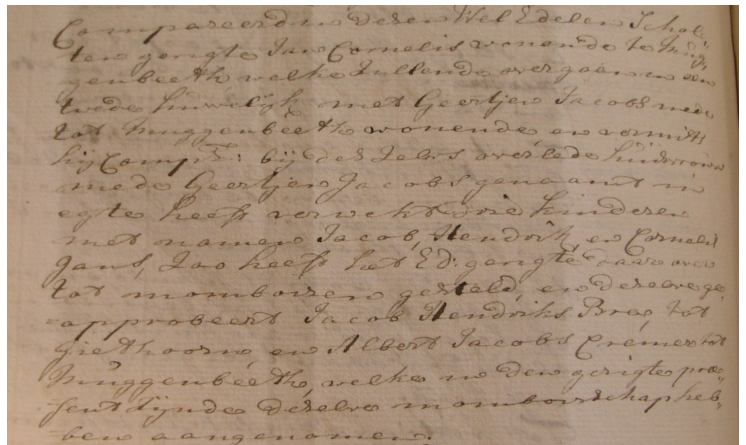
In de stamboom vinden we Jan Cornelis Ruiter hier:

<http://www.ruitersporen.nl/redirect/redirect.php?BM6593>

Dit lijkt in eerste instantie een verschrijving te zijn, is Jan werkelijk tweemaal getrouwd met Geertje Jacobs? Bij het tweede huwelijk staat weliswaar: 'weduwenaar van wijlen Geertje Jacobs', maar mogelijk is de naam van de tweede vrouw dan verkeerd genoteerd?

Ik heb lang een onzeker gevoel gehad over deze namen.

Gelukkig hebben we inmiddels de beschikking over een voogdijverklaring opgemaakt op 14 april 1751 - elf dagen voor het tweede huwelijk - waarvan het begin luidt:

Compareerd in desen WelEdelen Scholten gerigte **Jan Cornelis** wonende te Muggenbeeth welke zulende overgaan in een tweden huwelijk met **Geertjen Jacobs** mede tot Muggenbeeth wonende en vermits hij Comparant bij deszelfs overleden huisvrouw mede **Geertjen Jacobs** genaamt in egte heeft verwekt drie kinderen met namen Jacob, Hendrik en Cornelis Jans, zoo heeft het Edele gerigte daarover tot momboiren gesteld, en dezelve geapprobeert Jacob Hendriks Braa, tot Giethoorn, en Albert Jacobs Cremer tot Muggenbeeth, welke in den gerigte present zijnde dezelve momboirschap hebben aangenomen.

Wie waren de voogden die hier aangesteld werden? Jacob Hendriks Braa was de vader van de overleden eerste vrouw en dus grootvader van de drie weeskinderen. Albert Jacobs Cremer lijkt mij een broer van de eerste Geertje. Dit wijst erop dat van Jan's kant geen direkt familielid beschikbaar was als voogd. Zijn broer Volken is blijkbaar al overleden.

En is het toeval? Het is deze Volken die wordt vermeld als in februari 1752 het eerste kind van Jan met zijn nieuwe vrouw geboren wordt.

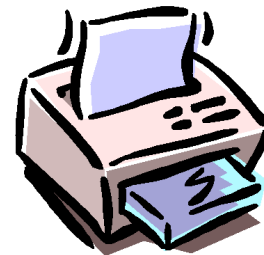

Oproep

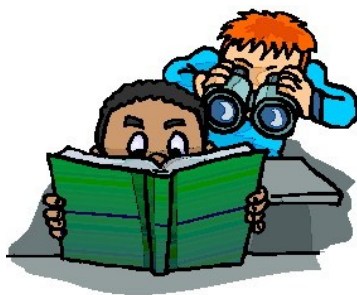
- Laat ons weten wat je van de nieuwsbrief vindt. Alle opmerkingen, suggesties en aanvullingen zijn welkom. Heb je ideeën voor verbeteringen, valt je iets op, mis je iets, is er iets onduidelijk, laat het ons weten! info@ruitersporen.nl
- Heb je een vraag voor ons, of voor iemand anders in de familie, of weet je het antwoord op een eerder gestelde vraag, reageer! info@ruitersporen.nl
- Heb je materiaal voor de volgende nieuwsbrief, een weetje, een foto, een verhaaltje, neem contact met ons op! info@ruitersporen.nl

Als je deze nieuwsbrief op je printer afdrukt, kun je hem ook laten lezen aan familieleden zonder internet.

Vooruitblik

Vanwege de omvang van dit **RUITERTJE** is een aantal artikelen doorgeschoven naar het volgende nummer, dat in juli 2013 zal verschijnen.

